

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПРАВОВОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ ФУНКЦІОНУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ

Стаття присвячена дослідженню проблемних питань розвитку та функціонування інноваційної інфраструктури регіонального рівню. Автором проаналізовано сучасний стан функціонування регіональної інноваційної інфраструктури. Наголошено на необхідності реалізації на державному рівні заходів щодо посилення інноваційного забезпечення регіонів з врахуванням особливостей їх соціально-економічного рівня розвитку а також формування ефективної нормативно-правової бази.

Ключові слова: інноваційна інфраструктура, інноваційний потенціал, соціально-економічний розвиток, диференціація регіонів, державна регіональна політика.

Постановка проблеми. Соціально-економічний розвиток країни безпосередньо залежить від стану регіонів, які є невід'ємною частиною національної економічної системи. В контексті сучасної регіоналізації, підвищення ролі регіонів щодо економічного зростання, вимагають концептуального правового аналізу та дослідження проблеми інноваційного розвитку економіки. При цьому особлива увага повинна приділятися розвитку інноваційної інфраструктури, зокрема її функціонуванню на регіональному рівні.

Важливим актуальним питанням у рамках окресленої проблематики відіграє визначення перспектив розвитку та створення передумов для підвищення ефективності регіонального розвитку інноваційної інфраструктури, забезпечення її ефективної розбудови з врахуванням особливостей соціально-економічного рівню розвитку кожного регіону. Окремим актуальним питанням при цьому постає визначення організаційно-економічних засад інфраструктурного забезпечення регіонального розвитку в Україні, що гарантує досягнення належного рівню інноваційного розвитку регіонів.

Динамічний інноваційний розвиток регіону повинен передбачати наявність ефективної інноваційної інфраструктури, яка може забезпечити всебічну підтримку та сприяння у здійсненні інноваційної діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми діяльності суб'єктів інноваційної інфраструктури вивчали такі науковці-правники, як С. В. Глібко [1], Ю. Є. Атаманова [2], О. Е. Сімсон [3], В. В. Малойван [4].

Розглядам питань розвитку інноваційної інфра-

структури та інноваційної діяльності на рівні регіону приділено багато уваги серед науковців – економістів, таких як П. Т. Бубенко [5], Н. Т. Рудь [6], Л. В. Проданова [7], В. В. Кравчук [8], О. Б. Жихор [9], М. А. Козоріз [10] та інші.

Метою даної статті є розгляд проблемних питань розвитку та ефективності функціонування інноваційної інфраструктури на регіональному рівні.

Виклад основного матеріалу. Для забезпечення сталого розвитку інноваційного потенціалу регіонів України надзвичайно важливою проблемою є розробка нових методів формування й розвитку цього потенціалу, які повинні відповідати завданням соціально-економічних перетворень на сучасному етапі, а також спрямовувати свою дію на подолання диспропорцій інноваційного розвитку за регіонами.

Закон України «Про інноваційну діяльність» від 04.07.2002 р. № 40-IV [11] визначає інноваційну інфраструктуру як сукупність підприємств, організацій, установ, їх об'єднань, асоціацій будь-якої форми власності, що надають послуги із забезпечення інноваційної діяльності (фінансові, консалтингові, маркетингові, інформаційно-комунікативні, юридичні, освітні тощо).

Визначення складових інноваційної інфраструктури містить Концепція розвитку національної інноваційної системи, схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17.06. 2009 р. N 680-р [12], згідно з нормами якої національна інноваційна система включає підсистему інноваційної інфраструктури, що складається з виробничо-технологічної, фінансової, інформаційно-аналітичної та експертно-консалтингової складової, а також з технополісів,

технологічних та наукових парків, інноваційних центрів та центрів трансферу технологій, бізнес-інкубаторів та інноваційних структур інших типів; інформаційних мереж науково-технічної інформації, експертно-консалтингових та інжинірингових фірм, інституційних державних та приватних інвесторів. Також в Концепції відмічається, що однією з причин зниження рівню технологічного та інноваційного потенціалу національної економіки є нерозвинута інноваційна інфраструктура та визначаються основні завдання розвитку національної інноваційної системи та шляхи їх вирішення у напрямі розвитку інноваційної інфраструктури. Так, основними завданнями є: 1) забезпечення розвитку системи фінансово-кредитної підтримки реалізації конкурентоспроможних науково-технічних та інноваційних програм і проєктів; 2) забезпечення розвитку виробничо-технологічної інноваційної інфраструктури; 3) забезпечення розвитку ефективної інформаційно-аналітичної та експертно-консалтингової інфраструктури інноваційної діяльності; 4) створення умов для трансферу технологій та підвищення ефективності охорони прав інтелектуальної власності.

На даний час зазначені причини зниження рівню технологічного та інноваційного потенціалу національної економіки залишаються актуальними та потребують вирішення і подальшого поглиблення з урахуванням специфічних особливостей сучасного стану функціонування інноваційної інфраструктури.

Слід погодитись, що процес створення та розвитку інноваційної інфраструктури в регіонах здійснюється нерівномірно з ряду певних причин, основними з яких є: диференціація регіонів за рівнем соціально-економічного розвитку, що обумовлює різні стартові можливості для функціонування інноваційної системи, брак досвіду та відсутність комплексного підходу до організації діяльності інфраструктури на рівні державної влади [13, с. 239].

Тобто, розвиток та функціонування інноваційної інфраструктури здійснюється з певними особливостями соціально-економічного рівню регіону та, від-

повідно, відображає науковий та економічний потенціал притаманний конкретному регіону.

Наведені в роботі А. Р. Стояновського результати аналізу діяльності інноваційних структур вказують на неоднорідний рівень їх розвитку за регіонами України, з переважним скупченням інноваційних структур в місцях централізації фінансових ресурсів (найперше бюджетних) – у столиці та обласних центрах, а також в місцях функціонування потужних промислових комплексів: у Дніпропетровську, Донецьку та Харківській області, м. Києві [14, с. 379].

Харківська область. Наявні суб'єкти інфраструктури підтримки малого та середнього підприємництва та інноваційних підприємств на території міста Харкова [15, с. 41]:

- 2 бізнес-інкубатори (Громадська організація «Технологічний бізнес-інкубатор «Харківські технології», підрозділ – бізнес-інкубатор ХНУМС ім. О. М. Бекетова);
- 4 наукових парку (науковий парк «ФЕД», науковий парк «Синергія», науковий парк «Наукоград-Харьков», товариство з обмеженою відповідальністю «Науковий парк національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут»);
- 2 Центри трансферу технологій (товариство з обмеженою відповідальністю Центр розвитку малого бізнесу «Харківські технології», підрозділ закладу вищої освіти – Центр трансферу технологій Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут»);
- 1 технологічний парк (приватне акціонерне товариство «Технологічний парк «Інститут монокристалів»»).

Згідно офіційної інформації Міністерства економічного розвитку і торгівлі щодо функціонування інфраструктури підтримки малого і середнього підприємництва по регіонах станом на 01.01.2018 р., яка викладена у таблиці [16], кількість суб'єктів інноваційної інфраструктури не співвідноситься з фактичними даними по регіонах:

Таблиця 1

Регіони (області)	Бізнес-інкубатори	Технопарки індустріальні парки	Інвестиційні фонди і компанії	Інноваційні фонди і компанії	Інформаційно-консультативні установи
Львівська	3	3	–	–	–
Дніпропетровська	7	1	2	3	18
Харківська	1	18	136	3	309
м. Київ	12	28	1 367	439	614

Львівська область. Аналіз стану інноваційної інфраструктури області, виконаний в рамках Регіональної програми інноваційного розвитку Львівської області на 2012–2015 роки, виявив такі проблеми інноваційного розвитку Львівської області: відсутність пільг та пільгового кредитування суб'єктів інноваційної діяльності; низька поінформованість учасників сфери інноваційної діяльності; відсутність комплексного підходу до реалізації інноваційної політики на загальнодержавному рівні; недосконалість механізму створення та функціонування регіонального інноваційного фонду; недостатній взаємозв'язок між ланками наука – підприємство – влада [17, с. 54].

Таким чином, розвиток регіональної інноваційної інфраструктури визначається за пріоритетністю, з початку на підставі адміністративно-політичного устрою – переваги за Київським регіоном, а потім з урахуванням економіко-технологічного потенціалу.

У сучасних умовах в Україні існує суттєва диференціація рівня інноваційного забезпечення конкурентоспроможності регіонів, тобто не всі регіони мають можливість для залучення у свою економіку інноваційних ресурсів. З огляду на це потрібно на державному рівні реалізовувати заходи для посилення інноваційного забезпечення й у цілому підвищення рівня конкурентоспроможності частини регіонів [18, с. 151].

До основних елементів розвитку регіональної інноваційної інфраструктури, які свідчать, про можливість формування конкурентних переваг регіону та сприяють розвитку його інноваційного потенціалу необхідно віднести:

- виробничо-технологічні структури (технопарки, наукові парки, інноваційно-технологічні центри, бізнес-інкубатори, інноваційно-технологічні та інжинірингові фірми, фірми, що роблять імпортозаміщувальну продукцію);
- юридичні (податкові) консультанти;
- організації з підготовки і перепідготовки кадрів у сфері технологічного менеджменту (поява нової категорії фахівців з комерціалізації результатів НДДКР);
- фінансові структури (бюджетні, позабюджетні, венчурні, страхові фонди, кредитно-гарантійні організації небанківського сектора, банки, фінансово-промислові групи, орієнтовані на технологічну інноваційну діяльність);
- аналітичні центри інноваційного ринку, регіональні центри інноваційного розвитку, віртуальні біржі;
- кластери [19, с. 151].

Слід визначити, що ключове значення щодо забезпечення належного розвитку інноваційної інфра-

структури регіонів має реалізація дієвої державної регіональної політики, яка є першочерговим елементом державної інноваційної політики та повинна відображати всі сучасні потреби щодо інноваційного забезпечення і враховувати диференціацію регіонів за рівнем економічного розвитку.

Відповідно норм Закону України «Про засади державної регіональної політики» від 05.02.2015 р. № 156-VIII державна регіональна політика визначена як система цілей, заходів, засобів та узгоджених дій центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та їх посадових осіб для забезпечення високого рівня якості життя людей на всій території України з урахуванням природних, історичних, екологічних, економічних, географічних, демографічних та інших особливостей регіонів, їх етнічної і культурної самобутності. Метою державної регіональної політики є створення умов для динамічного, збалансованого розвитку України та її регіонів, забезпечення їх соціальної та економічної єдності, підвищення рівня життя населення, додержання гарантованих державою соціальних стандартів для кожного громадянина незалежно від його місця проживання [20].

Державна регіональна політика повинна бути реалізована в відповідних діях органів виконавчої влади всіх рівнів та органів місцевого самоврядування щодо забезпечення стимулювання процесів формування інноваційного потенціалу регіонів та створення умов для динамічного, збалансованого розвитку регіональної інноваційної інфраструктури шляхом забезпечення фінансової допомоги з державного бюджету, здійснення постійного моніторингу виконання програм підтримки відповідних регіонів та реальних потреб певних регіонів.

Тобто, ефективність розвитку інноваційної інфраструктури безпосередньо пов'язана із ефективністю регіональної інноваційної політики.

Основними проблемами, що створюють перешкоди на шляху до розвитку інноваційної інфраструктури регіонів на думку В. Козика та М. Журавовської, є: відсутність взаємопов'язаної державної інноваційної політики та регіональної інноваційної політики; не налагоджений механізм підтримки інноваційної діяльності з боку місцевих органів влади; відсутність програм інноваційного розвитку в переважній більшості регіонів країни [21].

Доцільно відмічено, що реалізація інноваційної політики на рівні регіону залежить від: 1) погодження державної та регіональної інноваційної політики (пріоритети науково-технологічного розвитку та інвестування згідно з відповідними процесами; сприятливі організаційно-правові умови; поєднання та

координація співпраці усіх учасників інноваційного процесу тощо); 2) зростання інноваційного потенціалу підприємств-регіонів, розгалуження фінансових інструментів, забезпечення взаємодії та співпраці потужних індустріальних компаній з малими інноваційними структурами і спрощення механізму передачі технологій між учасниками інноваційного процесу; 3) здійснення в органічній єдності інноваційної політики держави та регіонів щодо заохочення підприємств до зростання витрат на науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи та стимулювання співробітництва чи кооперації; забезпечення широкого використання інноваційних розробок, сприяння малому інноваційному та венчурному бізнесу; розширення інформаційних мереж і відповідної інфраструктури інноваційної сфери [22, с. 11].

Для забезпечення сталої динаміки інноваційного потенціалу регіонів України важливою правовою проблемою також є недостатня нормативно-правова урегульованість питань розвитку інноваційної інфраструктури регіону та недосконале інституційно-правове забезпечення регіонального розвитку. Тобто, створення і функціонування розвиненої інноваційної інфраструктури на регіональному рівні вимагає вдосконалення інституційно-правового забезпечення регіонального розвитку, що передбачає існування ефективного механізму правого регулювання та прийняття відповідних нормативних рішень в тому числі і на регіональному рівні. Гарантом сталого розвитку регіонів країни та стимулювання розвитку їх інноваційного потенціалу має бути розробка нової методології щодо забезпечення належного формування цього потенціалу з урахуванням соціально-економічних та інноваційних потреб регіонів на сучасному етапі, створення типової для всіх регіонів та адміністративно-територіальних одиниць системи суб'єктів інноваційної інфраструктури.

Слід погодитись, що інноваційний розвиток регіону потребує інноваційних підходів до його забезпечення, що обумовлює трансформації і в самій регіональній системі. Управлінські структури мають бути здатними успішно вирішувати різноманітні проблеми та протиріччя, що виникають при переході від наявної до бажаної моделі розвитку, тому необхідно сформувати таку команду управління, яка

була б сприятливою для дотримання та розвитку ознак її інноваційності [23, с. 12, 24]. Так, для забезпечення ефективності регіонального управління доцільно використовувати сучасні інноваційні підходи, що відповідають викликам сьогодення й реальним соціально-економічним умовам.

Висновки. Враховуючи вищевизначене, основними перешкодами щодо належного розвитку сучасної інноваційної інфраструктури регіонів є низький рівень її інституційної визначеності та системної державної підтримки, в тому числі недостатнє фінансування елементів інноваційної інфраструктури регіонів та недостатня нормативно-правова урегульованість питань розвитку інноваційної інфраструктури регіону.

Забезпечення належного розвитку інноваційної інфраструктури на регіональному рівні потребує здійснення ефективної державної регіональної політики з врахуванням існуючих потреб та особливостей суб'єктів інноваційної структури регіонів, визначення компетенції державних органів та органів місцевого самоврядування щодо обов'язку створення регіональних інноваційних інфраструктур.

При цьому необхідним є стимулювання формування та розвитку інноваційного потенціалу, реалізація на державному рівні заходів щодо посилення інноваційного забезпечення та підвищення рівня конкурентоспроможності регіонів з врахуванням особливостей їх соціально-економічного рівня розвитку та формування ефективної нормативно-правової бази.

Вирішення зазначених проблем вимагає вдосконалення формування інноваційної інфраструктури розвитку регіонів держави, ключовим орієнтиром якого має стати забезпечення рівних можливостей для кожного із них з урахуванням відповідних потреб та існуючого потенціалу, розробка програм підтримки регіонів із низьким рівнем використання інноваційного потенціалу.

На регіональному рівні для створення та розвитку місцевих інноваційних інститутів повинно бути забезпечено погодження державної та регіональної інноваційної політики та активна участь у цьому процесі регіональних органів влади та місцевого самоврядування.

ЛІТЕРАТУРА

1. Mind the Gaps. Economical Aspects in the Legal Thinking: monograph / by editing T. Bekrycht, B. Wojciechowski, S. Glibko. Lodz : Uniwersytetu Lodzkiego, 2018. 243 p. URL: <https://www.ceeol.com/search/book-detail?id=669216>
2. Атаманова Ю. Є. Господарсько-правове забезпечення інноваційної політики держави : монографія. Харків: ФІНН, 2008. 424 с.
3. Сімсон О. Е. Інноваційні партнерства на регіональному рівні (інноваційні кластери). *Питання інтелектуальної власності* : зб. наук. праць. / редкол.: О. П. Орлюк та ін. Київ: НДІ ІВ НАПрНУ, «НВП Інтерсервіс», 2012. Вип. 10. С. 250–264.

4. Малойван В. В. Інноваційна інфраструктура: методологічні засади правового регулювання. *Право і інновації*. : наук.-практ. журн.// редкол.: Ю.С. Атаманова та ін. Харків : Право, 2015. №2 (10). 2015. С. 43–48.
5. Бубенко П. Т. Інноваційний розвиток регіонів: монографія. Національний аерокосмічний університет ім. М. Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут». Харків: Форт, 2009. 160 с.
6. Рудь Н. Т. Інноваційна інфраструктура регіону: теорія, методологія, практика: монографія / ред. З. В. Герасимчук. Луцьк: РВВ ЛНТУ, 2011. 492 с.
7. Проданова Л. В. Пріоритети регіонального розвитку України і проблеми формування регіональної політики. *Вісник соціально-економічних досліджень Одеського державного економічного університету*. 2009. Вип. 27. С. 271–274.
8. Кравчук В. В. Розвиток інноваційної діяльності як інструменту підвищення конкурентоспроможності регіону. *Проблеми науки*. 2012. № 11. С. 21–27.
9. Жихор О. Б. Потенціал інноваційного розвитку регіонів України та його резерви. *Вісник Львівської державної фінансової академії*. 2009. № 16. С. 100–110.
10. Козоріз М. Аналіз та оцінка інноваційності розвитку економіки регіонів. *Регіональна економіка*. 2006. № 4. С. 29–40.
11. Про інноваційну діяльність: Закон України від 04.07.2002 р. № 40-IV. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15>.
12. Концепція розвитку національної інноваційної системи: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.06.2009 р. № 680-р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/680-2009-%D1%80>
13. Фільштейн Л. М., Будулатій В. В., Бережньова А. І. Стан розвитку та особливості функціонування інноваційної інфраструктури в Кіровоградському регіоні. URL: <http://dspace.kntu.kr.ua/jspui/bitstream/123456789/6461/1/28.pdf>
14. Стояновський А. Р. Розвиток інноваційної інфраструктури по регіонах України. URL: http://ena.lp.edu.ua/bitstream/ntb/13977/1/55_373-380_Vis_727_Menegment.pdf.
15. Глібка С. В., Атаманова Ю. Є. та ін. Аналіз правового регулювання діяльності інноваційних структур, підтримки малого та середнього підприємництва в Україні (регіональний аспект): наукове видання / за ред. С. В. Глібка, Ю. Є. Атаманової, О. В. Черкасова. Харків: Право, 2018. 96 с.
16. Офіційний сайт Міністерства економічного розвитку і торгівлі URL: <http://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=0ced3e9f-a057-4852-9072-151dd387356a&title=Institutsii-SchoZabezpechuiutPidtrimkuPidprimnitstva>.
17. Стратегія розвитку Львівської області на період до 2020 року. URL: [https://loda.gov.ua/upload/users_files/11/upload/Strategiya%20rozvYtku%20L_vivs_koi%20oblasti%20na%20period%20do%202020%20roku\(1\).pdf](https://loda.gov.ua/upload/users_files/11/upload/Strategiya%20rozvYtku%20L_vivs_koi%20oblasti%20na%20period%20do%202020%20roku(1).pdf).
18. Комірна В. В. Диверсифікація інноваційно-інвестиційної діяльності регіонів як ключовий елемент соціально-економічного розвитку просторових систем. *Економічні інновації*. 2015. Вип. 59. С. 150–164. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecinn_2015_59_20.
19. Узунов В. В. Розвиток інноваційної інфраструктури регіонів України. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=638>.
20. Про засади державної регіональної політики: Закон України від 05.02.2015 р. № 156-VIII. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/156-19>.
21. Вермінська О. М., Гориславець П. А. Інноваційна інфраструктура Львівської області. URL: <http://ena.lp.edu.ua/bitstream/ntb/18249/1/73-Verminska-127-128.pdf>.
22. Концепція розвитку регіональної інноваційної системи Харківщини / під науковою редакцією докт. екон. наук, професора В. С. Пономаренко. Харків: ВД «ІНЖЕК», 2011. 142 с.
23. Михненко А. М., Бакуменко В. Д., Кравченко С. О. Інновації в управлінні суспільним розвитком : навч. посіб. Київ: НАДУ, 2009. 116 с.

REFERENCES

1. Mind the Gaps. Economical Aspects in the Legal Thinking. (Bekrycht T., Wojciechowski B., Glibko S. Eds.) (2018) Lodz : Uniwersytetu Lodzkiego,. URL: <https://www.ceeol.com/search/book-detail?id=669216> [in Ukrainian].
2. Atamanova Yu. Ye. (2008) Hospodarsko-pravove zabezpechennia innovatsiinoi polityky derzhavy : monohrafiia. Kharkiv: FINN [in Ukrainian].
3. Simson O. E. (2012) Innovatsiini partnerstva na rehionalnomu rivni (innovatsiini klasteri). Pytannia intelektualnoi vlasnosti . (Orliuk O. P. et. all Eds.) Kyiv: NDI IV NAPrNU, «NVP Interservis», 10, 250–264 [in Ukrainian].

4. Maloivan, V.V. (2015). Innovatsiina infrastruktura: metodolohichni zasady pravovoho rehuliuвання. *Pravo i innovatsii. : nauk. – prakt. zhurn – Law and Innovations : scient.-pract. journal* redkol.: Yu.Ye. Atamanova ta in. Kharkiv : Pravo, 2(10), 43–48 [in Ukrainian].
5. Bubenko, P.T. (2009). Innovatsiinyi rozvytok rehioniv. Natsionalnyi aerokosmichnyi universytet im. M. Ye. Zhukovskoho «Kharkivskiy aviatsiinyi instytut». Kharkiv: Fort [in Ukrainian].
6. Rud, N.T. (2011). Innovatsiina infrastruktura rehionu: teoriia, metodolohiia, praktyka. (Herasymchuk Z. V. Eds.) Lutsk: RVV LNTU [in Ukrainian].
7. Prodanova, L.V. (2009). Priorytety rehionalnoho rozvytku Ukrainy i problemy formuvannya rehionalnoi polityky. *Visnyk sotsialno-ekonomichnykh doslidzhen Odeskoho derzhavnoho ekonomichnoho universytetu – Bulletin of Social and Economic Research of Odessa State Economic University*, 27. pp. 271–274. [in Ukrainian].
8. Kravchuk, V. V. (2012). Rozvytok innovatsiinoi diialnosti yak instrumentu pidvyshchennia konkurentospromozhnosti rehionu. *Problemy nauky – Problems of Sciences*, 11. pp. 21–27.
9. Zhykhor, O. B. (2009). Potentsial innovatsiinoho rozvytku rehioniv Ukrainy ta yoho rezervy. *Visnyk Lvivskoi derzhavnoi finansovoi akademii – Bulletin of the Lviv State Financial Academy*, 16. pp. 100–110. [in Ukrainian]
10. Kozoriz, M. (2006). Analiz ta otsinka innovatsiinosti rozvytku ekonomiky rehioniv. *Rehionalna ekonomika - Regional economy*, 4. pp. 29–40. [in Ukrainian].
11. Pro innovatsiinu diialnist: Zakon Ukrainy vid 04.07.2002 r. No 40-IV. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15> [in Ukrainian].
12. Kontsepsiia rozvytku natsionalnoi innovatsiinoi systemy: Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 17.06.2009 r. No 680-r. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/680-2009-%D1%80> [in Ukrainian].
13. Filshtein, L.M., Budulatii, V.V., Berezhnova, A.I. Stan rozvytku ta osoblyvosti funktsionuvannya innovatsiinoi infrastruktury v Kirovohradskomu rehioni. URL: <http://dspace.kntu.kr.ua/jspui/bitstream/123456789/6461/1/28.pdf> [in Ukrainian].
14. Stoianovskyi, A.R. Rozvytok innovatsiinoi infrastruktury po rehionakh Ukrainy. URL: http://ena.lp.edu.ua/bitstream/ntb/13977/1/55_373-380_Vis_727_Menegment.pdf [in Ukrainian].
15. Hlibko, S. V., Atamanova, Yu. Ye. et al. Analiz pravovoho rehuliuвання diialnosti innovatsiinykh struktur, pidtrymky maloho ta serednoho pidpriemnytstva v Ukraini (rehionalnyi aspekt): naukove vydannia (Hlibko S. V., Atamanova Yu. Ye., Cherkasov O. V. Eds.) (2018). Kharkiv: Pravo [in Ukrainian].
16. Офіційний сайт Міністерства економічного розвитку і торгівлі. URL: <http://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=0ced3c9f-a057-4852-9072-151dd387356a&title=Institutsii-SchoZabezpechuiutPidtrimkuPidprimnitstva>.
17. Stratehiia rozvytku Lvivskoi oblasti na period do 2020 roku. URL: [https://loda.gov.ua/upload/users_files/11/upload/Strategiya%20rozvYtku%20L_vivs_koi%20oblasti%20na%20period%20do%202020%20roku\(1\).pdf](https://loda.gov.ua/upload/users_files/11/upload/Strategiya%20rozvYtku%20L_vivs_koi%20oblasti%20na%20period%20do%202020%20roku(1).pdf) [in Ukrainian].
18. Komirna, V.V. (2015). Dyversyfikatsiia innovatsiino-investytsiinoi diialnosti rehioniv yak kliuchovy element sotsialno-ekonomichnoho rozvytku prostorovykh system. *Ekonomichni innovatsii, Vyp. 59, 150–164*. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecinn_2015_59_20 [in Ukrainian].
19. Uzunov, V.V. Rozvytok innovatsiinoi infrastruktury rehioniv Ukrainy. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=638> [in Ukrainian].
20. Pro zasady derzhavnoi rehionalnoi polityky: Zakon Ukrainy vid 05.02.2015 r. # 156-VIII. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/156-19> [in Ukrainian].
21. Verminska, O.M., Horyslavets, P.A. Innovatsiina infrastruktura Lvovskoi oblasti. URL: <http://ena.lp.edu.ua/bitstream/ntb/18249/1/73-Verminska-127-128.pdf> [in Ukrainian].
22. Kontsepsiia rozvytku rehionalnoi innovatsiinoi systemy Kharkivshchyny (Ponomarenko V. S. Eds.). (2011). Kharkiv: VD «INZhEK» [in Ukrainian].
23. Mykhnenko, A.M., Bakumenko, V.D., Kravchenko, S.O. (2009). Innovatsii v upravlinni suspilnym rozvytkom. Kyiv: NADU [in Ukrainian].

ПОДРЕЗ-РЯПОЛОВА И. В.,

научный сотрудник НИИ правового обеспечения инновационного развития Национальной академии
правовых наук Украины

ПРОБЛЕМНЫЕ ВОПРОСЫ ПРАВОВОЙ РЕГЛАМЕНТАЦИИ ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ РЕГИОНАЛЬНОЙ ИННОВАЦИОННОЙ ИНФРАСТРУКТУРЫ

Статья посвящена исследованию проблемных вопросов развития и функционирования инновационной инфраструктуры регионального уровня. Автором проанализировано современное состояние региональной инновационной инфраструктуры. Подчеркивается необходимость реализации на государственном уровне мер относительно усиления инновационного обеспечения регионов с учётом особенностей их социально-экономического уровня развития, а так же необходимость формирования эффективной нормативно-правовой базы.

Ключевые слова: инновационная инфраструктура, инновационный потенциал, социально-экономическое развитие, дифференциация регионов, государственная региональная политика.

PODREZ-RYAPOLOVA I. V.,

Researcher, Scientific and Research Institute of Providing Legal Framework for the Innovative Development
National Academy of Law Sciences of Ukraine

ISSUES OF LEGAL REGULATION OF THE FUNCTIONING OF REGIONAL INNOVATIVE INFRASTRUCTURE

Problem setting. Socio-economic development of the country depends directly on the state of the regions, which are an integral part of the national economic system. In the context of modern regionalization, the increasing role of regions in terms of economic growth requires a conceptual legal analysis and research into the problem of innovative economic development. Special attention should be paid to the development of innovation infrastructure, in particular, its functioning at the regional level.

Target of research is to consider problematic issues of development and efficiency of the functioning of innovation infrastructure at the regional level.

Article's main body. The article is devoted to study the problematic issues of development and functioning the innovation infrastructure of the regional level.

The author analyzed the current state of the regional innovation infrastructure. It emphasizes the need for implementation at the state level of measures to strengthen the innovation support of the regions, taking into account the peculiarities of their socio-economic level of development, as well as the need to form an effective regulatory framework.

Keywords: innovation infrastructure, innovation potential, socio-economic development, regional differentiation, state regional policy.